

Štev. 50.

V Ljubljani, v sredo 13. decembra 1916.

Leto III.

Naš cesar in kralj Karel I. ter naša cesarica in kraljica Cita.

Aleksander L. Kielland :

Barje.

Visoko nad pustinjo je letel star, premeten vran. Leteti je hotel še mnogo milj proti zahodu, tja k morskemu obrežju, da izkoplje prašičji uhelj, ki ga je skrtil tam v boljših časih. Sedaj je bila že pozna jesen in hrana pičila.

Če prileti en vran, — pravijo — se le ozri in ugledaš jih več. Toda oziral bi se lahko in pazljivo v stran, odkoder je prihajal stari razumni vran, a opazil bi bil le tega. Ne menečega se za svet so nesle močne ogljenočrne peruti skozi deževni zrak naprej proti zahodu, ne da bi dal glasu od sebe.

Ko je tako zamišljeno plaval dalje, je z ostrimi očmi opazoval pokrajino pod seboj. Stari ptič se je jezil.

Leto za letom je bilo tam doli več zelenih in rmenih prog; kos za kosom so izrezavali iz pustinje. Nastajale so nizke hiše, z rdečo opeko krite, z nizkimi dimniki in gostim dimom od šote — povsodi človek in človeško delo. Spominjal se je iz svoje mladosti — to je moglo biti že pred nekaterimi zimami — ko je bilo tu doli še prostora za premetenega vrana in njegovo družino: dolga, brezkončna pustinja, mladi zajci in kupoma drobni ptički, spodaj ob morskem bregu gage z velikimi lepimi jajci, — dovolj, toliko in tako različnih slaščic, kolikor si jih je le kdo pozelel.

Sedaj pa je stala tu hiša ob hiši, zlatormene ploskve njiv in zelene ravnine, hrana pa je postala tako pičila, da je moral stari častivredni vran leteti milje daleč zaradi malovrednega prašičjega uhlja.

Ljudje! — Da, ljudje, — Stari ptič jih je poznal. Saj je bil med ljudmi dorasel in vrhu tega še celo med boljšimi iz tega rodu. Svoja otroška leta in mladost je preživel na veliki grajščini prav v bližini mesta.

A kadar je sedaj letel čez grajščino, se je vedno dvignil visoko v zrak, da bi ga ne poznali. Kajti če je videl spodaj na vrtu žensko postavo, je mislil da je to mlada gospodična z nakodranimi lasmi in francoskim trakom: v resnici pa je bila že njena hči s snežnobelimi lasmi in v vdovski čepici.

Se mu je li pri teh finih ljudeh dobro godilo? No — tako, tako, kakor se pač vzame. Hrane v izobilici in mnogo učenja;

a bilo je vendarle jetništvo; prva leta s pristrizeno levo perutnico, pozneje, pozneje pa na »parole d'honneur,« kakor se je navadno izražal stari gospod.

A to častno besedo je prelomil, in to se je zgodilo lepega, blaženega pomladanskega jutra, ko je priletela na vrt mlada, bliščeča črna vranovka.

Po daljšem času — moralo je biti že nekaj zim pozneje — je priletel nazaj na grajščino. A kopica tujih dečkov je začela metati za njim kamenje; starega gospoda in mlade gospodične ni bilo doma.

»Gotovo sta v mestu,« si je mislil vran in priletel zopet čez nekaj časa. Toda spre-

Samo dva človeška glasova sta ostala v njegovem spominu, kot višek njegove minole učenosti. Če je bil res dobre volje, se je dogodilo, da je rekel: »Bonjour, Madame!« Toda če je bil jezen, je kričal: »Vrag te vzemi!«

Hitro in gotovo je letel skozi gosti deževni zrak; v daljavi je videl že beli venec morskih valov ob obrežju.

V tem hipu je zbudila njegovo pozornost črna progga, ki se je razprostirala tam doli pod njim. Bilo je močvirno barje.

Naokrog po višini so stala kmetijska poslopja; toda na nizki ravnini — bila je gotovo miljo dolga — ni bilo človeškega sledu; le nekaj kopic šote ob robu, črni grički in svetlikajoče luže vmes.

»Bonjour, Madame!« zakliče stari vran in začne v velikih lokih obkroževati barje. Bilo je tako prijazno in vabljivo, da se je počasi in previdno spustil na tla in se vsedel na drevesno korenino sredi močvirja.

Tu je bilo še približno tako kot v prejšnjih dneh — samotno in mirno.

Tuintam, kjer je bil svet še suh, je rastle samotno bičje in nizko vresje. — Drugače je bila sama dobra, črna razpala prst — mokra in polna vodnih jamic; sive, krivenčaste drevesne korenine so štrlele navzgor, vsekrižem med seboj prepletene, kot grčava mreža.

Staremu vranu je bilo pač jasno kar je videl. Tu so stala nekoč drevesa — a to je bilo že pred časom.

Izginil je gozd, veje, listje — vse je izginilo. Ostale so samo še korenine, globoko v zemlji preprežene s črnimi vlakni in prirastene drugo k drugi.

Dalje se izprememba ni mogla več vršiti; moralo je tako ostati in to naj bi bili ljudje tako pustili kot je bilo!

Stari vran se je zravnal kviško. Poslopja so stala daleč proč; tu sredi velikega močvirja je bilo tako skrivno in varno. Nekaj starega bi bili morali vendar pustiti v miru! Pogladil si je svitlo, črno perje in večkrat ponovil: »Bonjour, Madame! — Bonjour, Madame!«

Tedaj je prišlo izza bližnjih hiš nekaj mož s konji in dvokolnicami; za njimi pa sta tekla dva dečka. Zavili so po krivi pot, med nizkimi grički naravnost proti močvirju.

»Saj se kmalu ustavijo,« — si misli vran.

Prihajali so vedno bliže; stari ptič je nemirno obračal glavo na vse strani. Bilo je

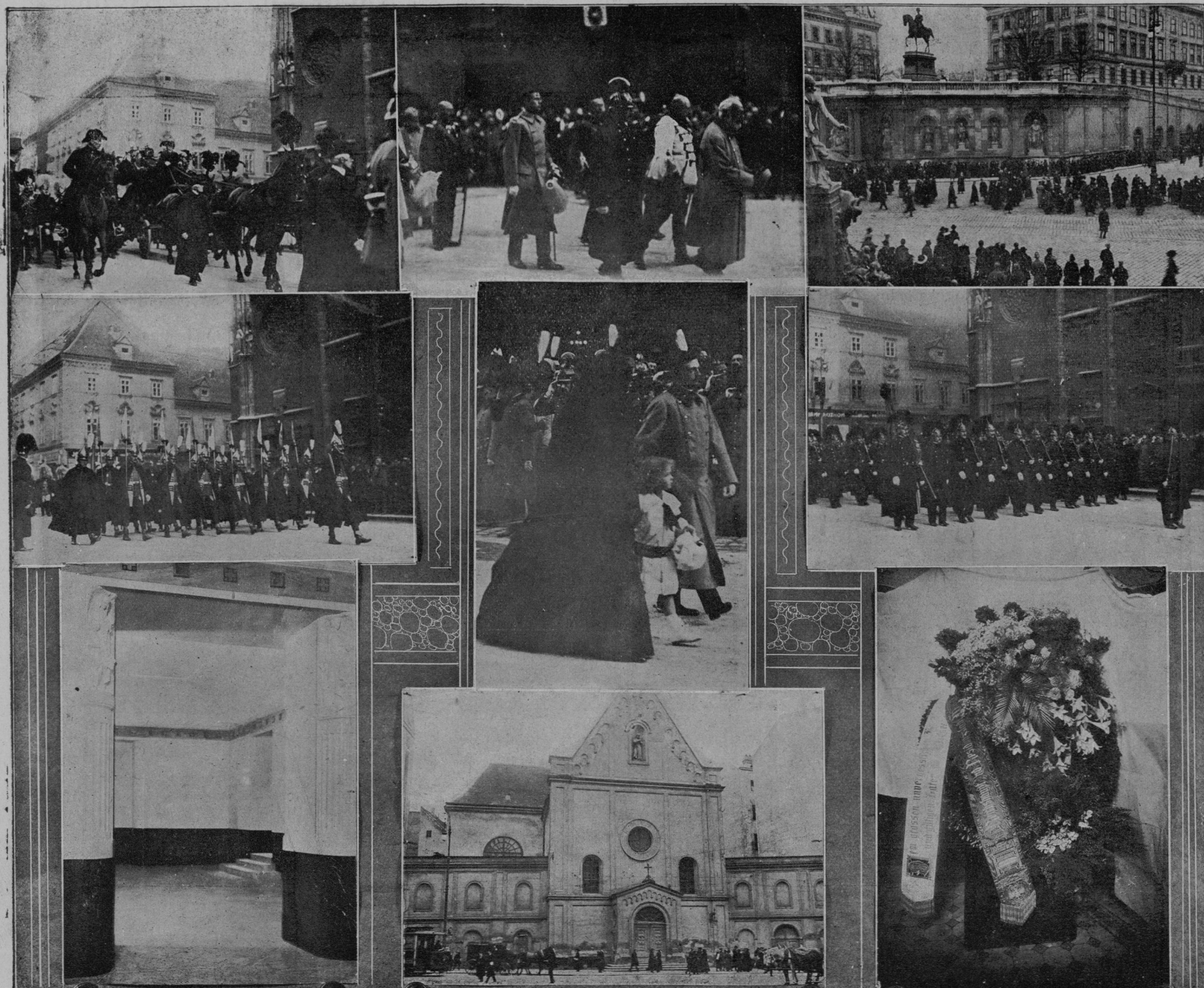

Prestolonaslednik ali cesarjevič, petletni nadvojvoda Franc Jožef Oton, vitez reda zlatega runa in polkovni imetelj ljubljanskega pešpolka št. 17, ki se imenuje poslej »Cesarjevičeva pehota«.

jeli so ga zopet na isti način.

Tedaj se je čutil stari, častivredni ptič užaljenega in odletel je visoko čez hišo. Od tedaj ni hotel imeti z ljudmi nikakega opravila več, pa naj bi bila stari gospod in mlada gospodična še tako gledala za njim — in to sta tudi delala — o tem je bil trdno prepričan.

In vse, česar se je vran naučil, je spet pozabil; bodisi težke francoske besede, ki se jih je naučil notri v salonu od mlade gospodične, kakor tudi mnogo lažje, robate izraze, ki si jih je na lastno pest prisvojil v sobi za služinčad.

S pogreba cesarja in kralja Franca Jožefa I. Prva vrsta: Pogrebni voz. — Gostje tuji vladarji: prvi bavarski kralj, za njim bolgarski in saški kralj, zadaj nemški cesarjevič, spredaj bolgarski kraljevič. — Čakajoče občinstvo za opero. — Druga vrsta: Ogrska garda v sprevodu. — Cesarica, cesarjevič in cesar v sprevodu. — Avstrijska garda v sprevodu. — Tretja vrsta: Novi del cesarske grobnice pri kapucinih, kjer je bila položena rakev ranjcega cesarja. V stari grobnici je 135 rakev. — Pred kapucinsko cerkvijo, pod njo je grobnica. — Venec mesta Dunaja.

vendar čudno, kako daleč so si upali ljudje! Slednjič vendar obstoje in možje primejo za lopate in sekire. Vran je lahko videl, da so imeli opraviti z velikim težkim štorom, ki so ga hoteli izkopati.

»To jih kmalu utruji,« si misli vran.

Toda oni se niso utrudili; dvigali so svoje sekire — bile so najostrejše, kar jih je kdaj videl vran — kopali, ruvali in vlekli, da se jim je slednjič res posrečilo nagniti težki štor na stran in je močna krona korenin pogledala iz zemlje.

Dečki so se med tem naveličali delati prekope med lužami. »Glej tam gori velikega vrana,« — pravi eden izmed njih.

Založili so se bogato s kamenjem in se oprezno plazili med nizkimi kopicami naprej. Toda vran jih je dobro videl. Ej, videl je že kaj hujšega!

Torej tudi tu zunaj na barju ni bilo več miru in varnosti. Uvidel je, da so se morali celo sivi štori, ki so bili bolj stari kot najstarejši vran in tako močno in globoko pre-

preženi z močvirnim mahom, umakniti ostrim sekiram.

Ko so dospeli hudobni dečki tako blizu, da bi ga lahko obmetavali s kamenjem, je razprostrl težke peruti in se dvignil kviško.

Ko se je tako dvigal v zrak in zrl pod seboj trudeče se delavce in neumne dečke, ki so s kamenjem v rokah zijali za njim, se je polastila starega častivrednega ptičja jeza.

Spustil se je nadnje kot orel in opletajoč z dolgimi perutnicami okrog njihovih ušes, je zakričal s hudim glasom: »Vzemi te vrag, vzemi te vrag!«

Dečki so glasno zakričali in popadali po tleh. Ko si upajo čez nekaj hipov zopet pogledati kviško, je bilo že vse tiho in samotno kroginkrog; v veliki daljavi je plaval samotni, črn ptič proti zahodu.

Pa ko so bili že odrastli možje, — da, do svojega smrtnega dne so bili trdno prepričani, da se jim je zunaj na močvirju prikazal vrag v podobi nenavadno velikega, črnega ptičja z ognjenimi očmi.

Pa je bil vendarle star, spoštovanja vreden vran, ki je letel proti zahodu, da si izkoplje prašičji uhelj, ki ga je v lepših časih tamkaj zakopal.

Poslovenil Maksimov.

Bukarešta osvojena.

Bukarešta, glavno in prestolno mesto Rumunije, je padla.

Na utrdbah ogromne rumunske trdnjave, ene največje na svetu, vihrajo zastave centralnih držav in po ulicah balkanskega Pariza odmevajo koraki zmagovalcev. Bukarešta je padla in z njeno posestjo je dosežen glavni cilj velikega boja na jugovzhodu Evrope: sovražnik, katerega intervencija naj bi bila pomenila za centralne države začetek konca, je vojaško in moralno poražen, sovražna koalicija je utrpela najhujši udarec.

Bukarešta je veliko in bogato mesto, ki šteje okrog 340.000 prebivalcev, je gospodarsko in trgovsko središče Rumunije, naj-

važnejše železniško križišče dežele in je bila med vojno tudi največje vojaško skladišče. Za utrjenim pasom so se nahajale zaloge vojnega materiala, v utrdbah samih so ostali številni topovi. Pač je sovražnik skušal spraviti zadnje dni čim največ vojnega materiala na varno, razorožil je v vsej naglici bukarške utrbe — toda njegov namen se mu ni povsem posrečil. Naša kavalerija in naši letalci so razdrli iz Bukarešte proti vzhodu držeče železnice in tako onemogočili, da bi bili Romuni spravili vse svoje zaloge proč.

Že nekaj dni je poročilo iz našega časnikarskega stana naznanjalo, da dozorevajo sadovi velikih bitk za Bukarešto. V sredo je vdrla Mackensenova armada vnovič čez Argesul proti zapadni in jugozapadni fronti trdnjave ter je pričela s težkimi topovi obstreljevati zunanje utrbe. Od severozapada

vojaški razum. Zato so Romuni proglasili svojo prestolico za odprto mesto in izročili sovražniku ogromno trdnjavo, katera je bila nekdanj zgrajena, da se upira vsaki še tako veliki armadi.

Z opustitvijo Bukarešte popušča sovražnik vso Vlaško zmagovalcem. Izročča jim s tem tudi bogato zakladnico žita, iz katere bo mogoče nadomestiti vsaj najboljčutnejše nedostatke v prehrani centralnih držav. Osvojitve Bukarešte pomenja torej tudi zmago v gospodarski vojni tekočega vojnega leta.

Izpred Bukarešte se umikajo rumunske in ruske čete proti vzhodu, v Moldavijo. Gotovo bi bilo napačno soditi, da je rumunska armada že nesposobna za nadaljni boj. Računati moramo tudi z dejstvom, da bo dobila še silno rusko pomoč, toda moraličen vpliv dosedanjih njenih porazov in padca

Sienkiewicz in Nemci.

Veliki in po vsem svetu velepriljubljeni poljski pisatelj Sienkiewicz je v Švici nagloma umrl. Njegove zgodovinske romane »Quo vadis?«, »Z ognjem in mečem«, »Križarji«, »Rodbina Polaneških«, »Potop«, »Na polju slave« i. t. d. pozna in ljubi tudi vsak Slovenec. Malokje pa so toliko čitali njegove romane kot na Nemškem, čeprav so polni ljubezni do Poljakov in poljske domovine. Nemški knjigotržci so zaslužili ž njimi ogromne dobičke.

Zato pa so bili vsi nemški listi polni žalosti, ko je umrl ta veliki pisatelj in nad vse blagi mož značajnik. Nemška vlada je celo ponujala njegovi rodbini, da prepelje truplo na Poljsko ali v Galicijo na državne stroške.

Toda komaj je minil mesec po smrti

Blagopokojni cesar Franc Jožef na vojaški železni postelji v mrtvaški sobi v Schönbrunnu.

in severa so se naglo približevale Falkenhaynovske kolone, katerih desna skupina je tudi že v torek stala pred severozapadnimi utrdbami Bukarešte; čez železnico Bukarešta-Ploesti pa se je bližala glavna Falkenhaynova sila.

Pač pa so v zadnjih dneh poskusili Rusi rešiti rumunsko glavno mesto preteče katastrofe ter so se v ta namen zagnali na skrajno desno krilo donavske armade, da bi ga potisnili nazaj ter tako ustavili prodiranje cele Mackensenove armade, toda Bolgari in Turki so na črti Oltenica-Budesci odbili vse njihove navale in ruski načrt se je izjalovil.

Rumuni so se nahajali glede Bukarešte v veliki stiski. Ali naj izročijo svojo prestolico brez boja sovražniku, ali naj jo branijo za obzidjem njenih utrdb do skrajnosti. Vse moralične in politične pomisleke je premagal

glavnega mesta mora zmanjšati njeno energijo in jo potisniti vsaj začasno v ozadje.

Veselje nad velikimi uspehi zavezniških čet je v centralnih državah splošno. Nemški cesar je odredil, da se proslavi slavni dan s streljanjem, zvonjenjem in zastavami. Tudi pri nas so 7. t. m. naznanjali zvonovi slavo in zmago naše junaške armade.

Berlinska poročila pravijo, da je vladala zadnje dni v Bukarešti velika panika. Opetovano je prišlo do antimilitarističnih in antidinastičnih demonstracij, tako da je moralo intervenirati vojaštvo. Mnogo ljudi je bilo baje postavljenih pred vojno sodišče.

tega velikega Slovana, se je začel list že obračati. Neki dr. Keller je objavil v »Vossische Zeitung« nekaj kritičnih pripomb k stališču slavnega poljskega pisatelja napram Nemčiji.

Dr. Keller piše: Nedavno je izšla v Parizu sijajno opremljena knjiga »Nesmrtna Poljska«, katere uvod »L' idee de la patrie« je napisal Sienkiewicz. Razpravljajoč o domovinski ljubezni, pravi poljski pisatelj, da je stoletno geslo: »Z domovino do humanitete«, ne pa »Za domovino proti humaniteti.« »Zato je« — piše Sienkiewicz — »bodočnost naša, kajti Poljska — to je pravičnost, to je ideja svobode, to je pravica do življenja za vsakogar brez razlike, to je ustvarjenje ideje svetovnega meščanstva. Ali smemo isto reči o Nemčiji? Ne! Nočem trditi, da bi nemška duša ne bila zmožna

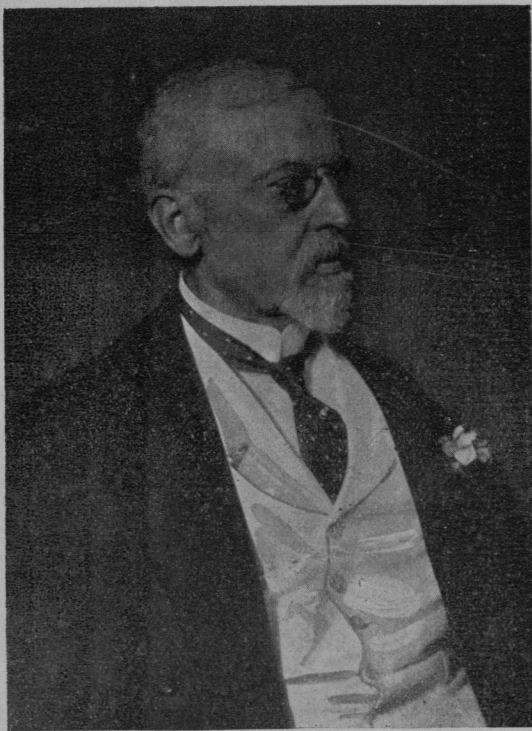
∴ Podpirajte begunce! ∴

Rajni cesar na mrtvaškem odru v svoji pisarni v Schönbrunnu.

porajati višjih idealov. Narod, ki je dal svetu Goetha in Schillerja, je dovolj dokazal, da ima take sposobnosti. Toda nemška duša je danes v okovih Prusije. Ta jo dresira za ideal grobe sile in kopičenja bogastva. Nemška domovinska ideja se omejuje edino le na to, kar more nenasitni in požrešni želodec prebaviti in nato, da nad potrebnim mirom bdi močna komanda. Preko tega ni nič. To gotovo ni dovolj. Da opravičimo svoje žitje, moramo imeti poleg pesti in hrane tudi še moralnih idej. Sedanja moč Nemčije nima nobene moralne podlage; iz tega sledi, da se obstoj take moči protivi ne le obćim interesom človeštva, temveč da negira i samo sebe. Kdor vsaj svoje stremljenje uredi tako, da pije drugim kri, ta je rakrana za vso svojo okolico. To je vzrok, da črtijo Nemce povsod in vsi. Oni so edini narod, ki nima prijateljev nikjer. Tako osamljen narod ne bo nikdar dovolj močan, da zdrži breme mržnje celega sveta. Tako stoji stvar danes. Kaj prinese bodočnost, si ne upam prorokovati: odsvišno bo od tega, ali bo triumfirala pruska duša nad nemško ali obratno.«

»Vossische Zeitung« pripominja k temu: Sienkiewicz nima drugega opravičila, kakor to, da je znorel za Maeterlinkom in za drugimi miritelji Nemčije. Marsikomu bo žal, da vidi spoštovanega poljskega pesnika v tej družbi. Bolj kakor kdaj pa je naša narodna dolžnost, da smo vsi na čistem o tem, kdo nas ljubi in kdo nas črti.

Najpopularnejši poljski romanopisec Henryk Sienkiewicz je umrl. Bil je odlikovan z Nobeleva nagrado ter je zadnja leta deloval za popolno osvobojenje Poljske.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungerford.

»O, prosim, poskušajte vendar razumeti me,« je vzkliknila s prekipevajočo strastjo, položeca svojo roko na njegovo. »Ne bili bi srečni, pozneje, ko bi spoznali razliko med menoj in med ženskami iz vaših krogov. Vi ste odličen mož, jaz sem pa samo nečakinja najemnika.«

Govorila je odkrito, vendar je morala brzdati svojo ponosno narav, da je mogla povedati to.

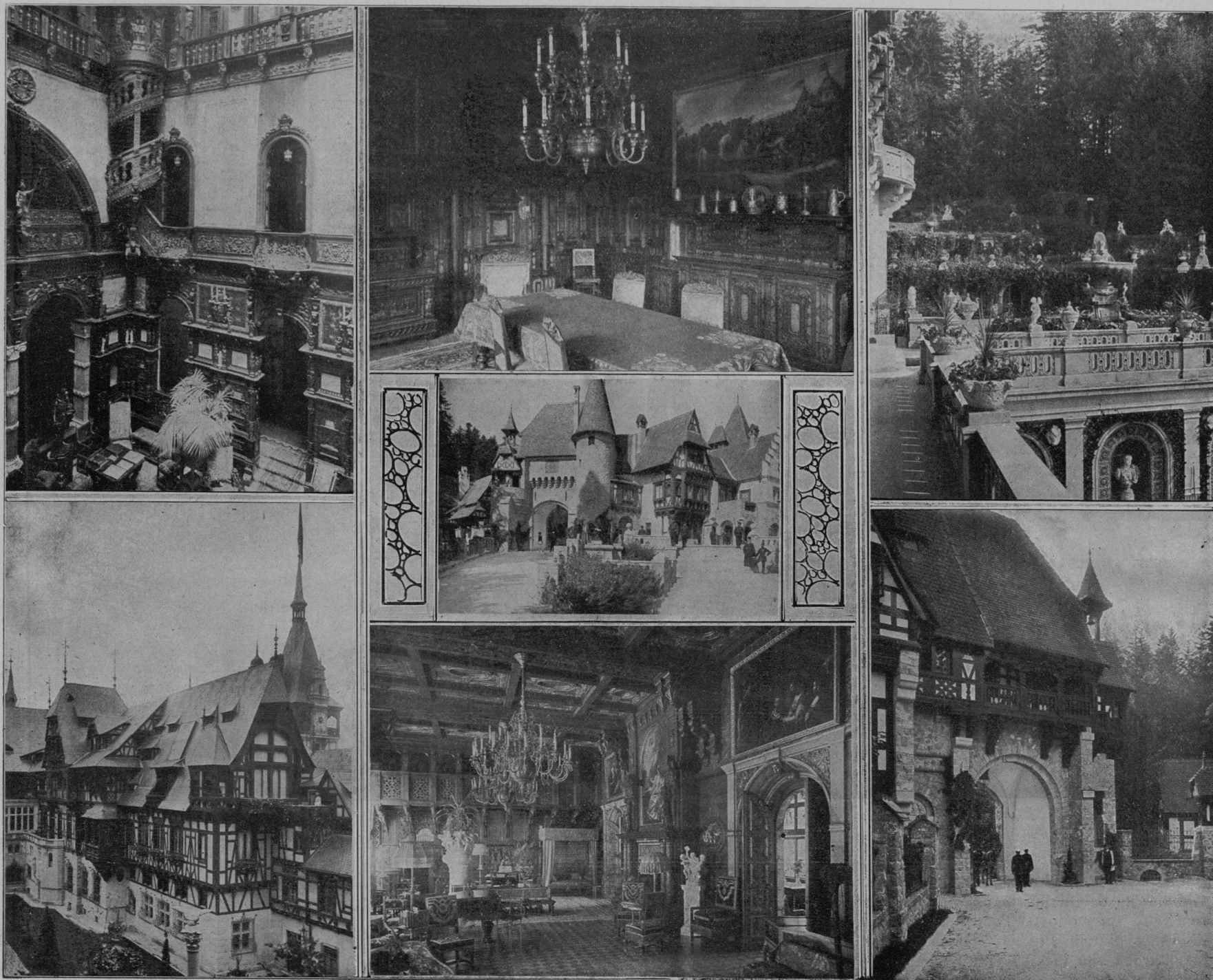
»Če ni nič drugega,« se je smejal Geoffrey, med tem ko je položil svojo roko na male rjave prste, ki so še počivale na njegovem podkomlcu, »ne verjamem, da bi naju moglo to ločiti. Res ste drugačna kot vse druge ženske, kar sem jih spoznal doslej, ampak to mi je žal zaradi onih drugih. V mojih očeh ste najlepše, najljubeznivejše in največje ljubezni vredno bitje, kar sem jih videl kdaj. Ali vam to ne zadošča? Kaj imate še druge vzroke, ki vam branijo, da me vzamete za moža? . . . Čemu se obotavljate!«

Sedaj je pobledel tudi on in jo motril z ljubosumno resnobo. Zakaj mu ne odgovori? Zakaj poveša vedno svoje oči, te poštene, zgovorne oči? Zakaj mu ne da niti najmanjšega znaka, da privoli v njegovo ponudbo?

»Odgovorite mi,« je dejal mračno.

»Saj sem vam že odgovorila,« je odvr-

Vojno posojilo je najbolje naložen denar!

Iz Peleša: Prva vrsta: Del velike dvorane. — Jedilnica. — Terasa. — Druga vrsta: Grad Peleš od raznih strani. — Spodaj v sredi salon, kjer je najrajše živela rajna rumunska kraljica Elizabeta, pesnica Carmen Sylva.

nila tiho, tako tiho, da se je moral skloniti prav k njej, da jo je razumel. »Ne jezite se name . . . ali . . .«

»Kdor se opravičuje, se obtožuje,« je odgovoril Geoffrey. »Ne zahtevam, da bi mi utemeljili, zakaj se branite; zadošča mi dejstvo samo, da vam ni nič za me.«

»O, ne, to ni pravi vzrok; dobro veste, da ni,« je rekla Mona žalostna. »Toda ne morem se poročiti z vami.«

»Nočete, hočete reči!

»Dobro torej, nočem!« Zbrala je zadnje moči, da mu je mogla to povedati; po njenem obrazu pa se je razlila velika tuga.

»O, če nočete . . .« je dejal Rodney užaljen, toda takoj nato je pristavil strastno: »Toda ne verjamem vam! Uverjen sem, da bi postali prav radi moja žena, ali ker ste se vtepli kako muho v glavo, hočete onesrečiti naju oba.«

»Prav nič si nisem vtepla v glavo,« je jecljala Mona vznemirjena.

»Saj tudi ne verjamem, da bi bilo kaj dosti v njej,« je vzkliknil gospod Rodney jezno in surovo, »ako hočete zaradi par smešnih pomislekov uničiti srečo naju obeh.« Takoj pa je skesano pristavil: »Kaj me sovražite?«

Nikakega odgovora.

Sprejem vojnih invalidov v Švici, izpuščenih v zameno iz francoskega ujetništva.

»Povejte mi, če je tako! Ako ne pove-
ste, bom mislil nasprotno.«

Še vedno nikakega odgovora.

Užaloščena in prestrašena zaradi njegove
osornosti, se je obrnila od njega; odtrgala
je z žive meje poleg sebe list, ki ga je se-
daj razprostrla v svoji mali, tresoči roki,
kakor da je zatopljena v občudovanje nje-
gove izredne lepote.

»Mislim, da je najbolje, ako greste do-
mov,« je izpregovoril Geoffrey, ki je bil resno
hud, »še prehladite se tukaj.«

Mal, mehak, belovolnen šal je zdrknil
z njenih ramen in je padel na tla; v svoji
globoki žalosti tega niti opazila ni. Skoraj
z nevoljo ga je Geoffrey pobral in ga po-
ložil nazaj na ramena. Pri tem je opazil, da
jej teko solze po licih.

»Mona, vi jokate?« je vzkliknil. Njegova
hladnost in jeza sta se takoj izpremenila v
mehkobo in nežnost. »O, dajte, pozabiva, da
sva bila needina. Bil je najin prvi prepir in
naj bo tudi zadnji... Na vse zadnje je pa
tudi bolje, da se prepirava pred poroko, ka-
kor pa po poroki.«

Laskal si je, da je bila poslednja opazka

Zamena invalidov: Prihod francoskih voj-
invalidov v Švico, da jih zamenjajo za
nemške invalide.

Nemški invalidi, težko poškrovani, čakajo
na lucernskem kolodvoru vlaka, ki jih
odpelje v domovino.

zelo na mestu, in Mona je res odgovorila:
»Oh, ko bi le gotovo vedela, da se ne boste
nikdar kesali.«

»Nikoli se ne bom ničesar kesal, dokler
imam vas, Mona,« je izjavil slovesno. »O tem
bodite trdno prepričani.«

»Veseli me samo, da ste ubogi. Ako bi
bili bogati ali pa tudi samo premožni, bi
nikoli ne privolila, nikdar ne!«

»Ne, seveda ne,« je potrdil gospod
Rodney predrzno. »Saj to je navadno dan-
danes, da dekleta ne marajo bogatih mož.«

Mona ni razumela tega posmeška. Opazil
je, da se sedaj zopet smehlja, da so se njene
solze posušile in da je bila videti nepopisno
srečna.

»Sedaj pa pojdete vendarle z menoj na
Angleško,« je dejal dobre volje.

»Z vami grem do konca sveta,« je od-
govorila pohlevno. »Mislila sem, da to že
davno veste.«

»Ne, tega nisem vedel,« je grajal. »Saj
še ni minilo pet minut, ko ste me odločno
odklonili in niste hoteli ničesar o meni

slišati, tako da sem izgubil svoje dobro
mnenje o vas. Kakšno krivico sem vam
delal, Mona! Vedeti bi bil moral, da se pod
nikakim pogoji ne morete izneveriti resnici.«

Njene lepe oči so vzplamtele pri njego-
vih besedah. Bila je ponosna in srečna, ker
je tako govoril o njej.

»Pravzaprav,« je pripomnil Geoffrey
skoraj žalosten, »ste mnogo predobri za
človeka, kakoršen sem jaz. Brez namena in
dela sem se potikal doslej po svetu. Saj
vas nisem vreden!«

»Ali res ne?« je vprašala poredno in
dvomeče. Dvignila je eno roko — druga je
bila v ujetništvu — in nagnila njegov obraz
k sebi. »Ne maram vas drugačnega, na no-
ben način ne. Taki, kakoršni ste, ste mi
najljubši. Ljubim vas sedaj in vas bom
večno ljubila iz vsega svojega srca.«

»Ti angelj iz nebes!« je vzkliknil Geof-
frey in jo pritisnil na svoje srce.

Ko je izgovoril to, ni bil tako daleč
resnici, kajti njena nedolžnost in njena

V ruski vasi pri Lucku v Voliniji.

otročka zaupnost sta jo res precej približala nebesom.

VI.

»Ali je že zelo pozno!« je vprašala Mona, mahoma zbudivša se iz svojega srečnega sna.

»Ne zelo,« je odgovoril Geoffrey. Zdi se mi, da je minilo jedva par trenutkov, odkar naju je ostavil Micky s psoma.«

Pogledala sta pri luninem svitu skupaj na uro in sta dognala, da je že devet proč.

»O, strašno pozno je!« je vzkliknila Mona prestrašena. »Hiteti morava.«

»Počakaj samo še za hip,« je prosil Geoffrey ter jo zadržal. »Priti morava s svojo zadevo do konca. Ali pojdeš torej rajše v Rim ali v Jutrovo deželo?«

»V Rim,« je odvrnila Mona. »Ali pa tudi res nameravate potovati tako daleč? Kaj imate sredstva za to? Potovanje v Italijo je vendar jako drago.« Po kratkem premoru je nadaljevala: »Gospod Rodney . . .«

»S kom, za božjo voljo, pa govoriš?« je vprašal Geoffrey.

»Z vami,« je odgovorila začudena.

»Pa mi praviš »vi« in »gospod Rodney.« Jaz nisem gospod Rodney, to je Jack. Ali nimaš drugega imena zame?«

»Kakšno pa?« je vprašala Mona plaho. »Reci mi Geoffrey!«

»Vedno mislim nate,« je šepetala z naglim, ljubečim pogledom, »toda izgovoriti tvoje ime je čisto nekaj drugega . . . No dobro,« je nadaljevala nekoliko pogumnejše, »poizkusiti hočem: ljubi, ljubi Geoffrey, naj ti takoj povem, da bi bila s teboj tukaj v Wicklowu prav tako srečna kakor v Rimu.«

»Vem to, in ta zavest me dela srečnejšega, kot ti morem povedati. Ampak v Rim moraš na vsak način. In potem se vrneva na Angleško v svoje lastno domovanje, in potem, ti mali revolucionar, se boš morala navaditi, da se smatraš za angleško podanico in pripoznaš kraljico kot svojo milostljivo vladarico.«

»Ne potrebujem kraljice, saj imam sedaj kralja,« je odvrnilo mlado dekle hitro in nežno.

Geoffrey je pritisnil njeno roko na svoji ustni. »Tvoj kralj in tvoj suženj.«

Nadaljevala sta svojo pot proti domu.

Naši vojaki delajo »španskega viteza« ob Narajovski, kjer so bili Rusi poraženi.

Mona je molčala; zatopljena je bila v svoje misli; tudi Geoffrey ni govoril, kajti njegova duša je bila polna tega, kar mu prinese prihodnost; toda ni se bal, niti se ni pomišljal. Ker se mu je končno zdel njen molk čuden, je vprašal:

»Na kaj misliš, Mona?«

»Če bi se kdaj kesal, Geoffrey? Ko bi čitala kdaj nezadovoljnost v tvojih očeh, kaj bi se potem zgodilo z menoj?«

»Le nikar mi ne prihajaj več s takimi tožbami,« je odgovoril gospod Rodney prepričevalno. »Zdi se mi, da daješ s tem sebi in meni slabo izpričevalo; uvideti moraš že vendar enkrat, da si jako lepa in presegaš v vsem večino žensk, jaz pa nimam vobče nikakih prednosti pred drugimi moškimi.«

Oba sta se prisrčno smejala in Monino žalostno razpoloženje se je razpršilo.

Luna se je skrila za oblak in na poti je vladala popolna tema. Mahoma ju je zdra-

mil iz lepih sanj bodočnosti glas, ki o njem ni bilo možno reči, odkod prihaja.

»Pst! Gospodična Mona! Pst!« je zaklical ta glas skoraj tik Moninega ušesa.

Stresla se je.

»O, Paddy,« je vzkliknila potem, ko je zlezla majhna postava izza meje in se postavila pred njo.

»Nikar ne hodite dalje,« je dejal deček razburjen. »Prosim vas, ne hodite! Vedel sem, da pridete tod, pa sem si rekel, naj napravijo z menoj, kar hočejo, opozoriti vas moram na vsak način. Tam spodaj čakajo na oskrbnika; v temi pa se lahko zmotijo in napravijo vam kaj hudega.«

»Koga pa čakajo,« je vprašala Mona boječe.

»Oskrbnika, gospodična. Oh, če poveste komu, me ubijejo . . . Maxwella . . . Saj ga poznate, lordovega oskrbnika.«

»Njega čakajo? Čemu? Ali ga hočejo ustreliti?« je vprašala deklica brez sape.

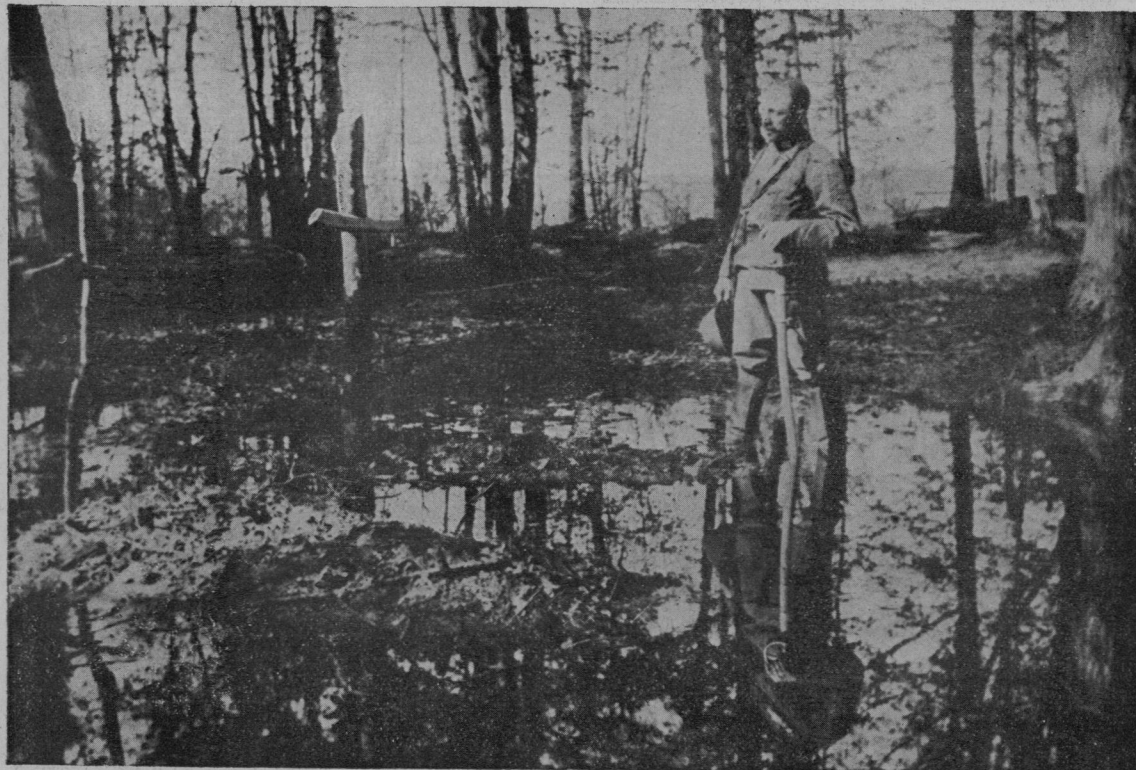
»Da, gospodična. O, gospodična Mona, če me izdate, me umore.«

(Dalje prihodnjič.)

Razne vesti.

Peto vojno posojilo. Dunajski »Neues Achtuhrblatt« je na svoje povabilo, naj povedo različne znamenite osebnosti monarhije svoje mnenje o petem vojnem posojilu, dobil od šefa generalnega štaba feldmaršala barona Conrad pl. Hötzendorfa naslednji odgovor: »Nobena vojna preteklih časov ni bila tako kakor sedanja borjenje za obstanek nam vsem drage domovine, v kateri edini zamorejo vsi narodi naše monarhije najti varstvo svoje posebnosti, nobena prejšnja vojna pa jim tudi ni dala v večji meri zavesti svoje skupnosti. Iz notranje potrebe vodijo skupno vojno, prenašajo skupno trpljenje — v tem duhu jim ne sme biti in jim ne bo nobena žrtev prevelika do zmagovitega konca te borbe.

O novem cesarju poročajo dunajski listi, da je ne le dedič habsburškega prestola, nego tudi značaja. Če tudi ima lice po svoji lepi saški materi, je vendar po lastnostih cel Habsburžan. Glavne črte njegovega značaja so: pravičnost in smisel za dolžnosti, zdravje, neutrudljivost, ljubeznivost, človekoljubnost in energija. Naš mladi cesar ima izvrsten spomin ter zna dobro razsojati;

Grobovi naših vojakov v volinskem močvirju Polesja.

izraža se jasno in živahno. Vse hoče vedeti in razumeti. Vede se skromno, vljudno, brez poze. Za vojaški poklic je strastno navdušen, ker je tudi zelo močan, prenaša lahko največje napore. Vojaki ga ljubijo, ker prijazno skrbi zanje, a častniki ga obožavajo, ker ne pozna klik, nego ceni vse enako. Modernost svojega okusa je pokazal novi cesar s tem, da je odpravil frak pri sprejemih na dvoru ter predpisal črno dolgo suknjo. Sploh se naj nosi frak le zvečer na plesih in zabavah, — črna suknja pa dopoldne. Tako se nosijo Amerikanci in pod novim cesarjem jim sledimo Avstrijci. — Naš 17. pešpolk je dobil novega imetelja: prestolonaslednika! Kranjski fantje so dobili zaslužen sijajno odlikovanje.

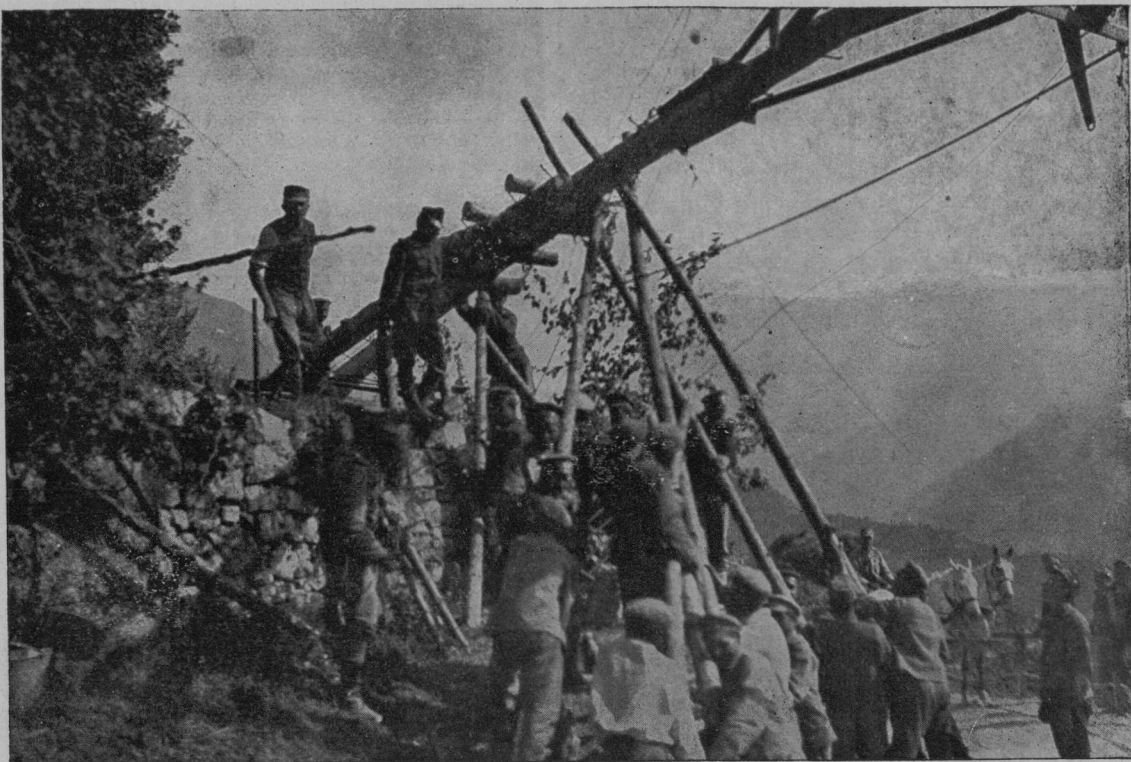
Cesaričin god bo vsako leto dne 27. aprila, ker tega dne je praznik sv. Cite, ponižne deklet, patrone lukanske. O novi cesarici pišejo dunajski listi, da je vesela in vedno dobre volje. Ker ljubi glasbo in slikarstvo, si obetajo, da bo podpirala domačo umetnost. Tudi za gledišče ima smisel, zato upajo, da se dunajski dvorni gledišči zopet višje dvigneta. Cesarica ima za obraze izvrsten spomin, se zanima za resno vedo ter je resnično pobožna. Zelo je delavna, ljubi cvetlice in je vzorna mati, ki vzgaja svoje otroke že danes. Glavne lastnosti pa so njena skromnost, priprostost in ljubeznjivost.

Ploesti, ki so ga zavzele Falkenhaynovе čete isti dan kakor Bukarešto, je rumunska »petrolejska prestolnica«. Mesto šteje 48.000 prebivalcev ter leži med rekama Prahovo in Teleajanu, kjer se nahajajo največji petrolejski vrelci. Tu ima svoje velike petrolejske naprave največja petrolejska družba »Steanu Romanu«, katere akcije so v večini v rokah berlinske »Deutsche Bank«.

Bukarešta, ali kakor jo Rumuni imenujejo: Bucuresci, je staro mesto, ki je bilo že v 14. stoletju rezidenca vlaških knezov. Takrat je zgradil knez Mirca še danes obstoječi stari grad Curtea veche. Od leta 1789. do 1791. so imeli Bukarešto zasedeno Avstrijci. Leta 1812. je bil v Bukarešti podpisan turško-ruski mir. Razvijati se je pričelo mesto šele po združenju obeh rumunskih kneževin leta 1862. Leta 1886. je bil v Bukarešti sklenjen mir med Srbijo in Bolgarijo, leta 1913 pa balkanski mir. Mesto je jako obširno, razprostira se v ravnini ter pokriva okrog 30 km². Zunanji mestni deli imajo še popolnoma orientalski značaj, male hišice, obsežni vrtovi, mnogo nesnage. Notranje mesto pa je sijajno razkošno, kakor malokatero drugo. Življenje v Bukarešti je od nekdanjega luksuzno in priimek »malega Pariza« si je Bukarešta zaslužila s svojim nočnim življenjem, s svojo potratnostjo. Rumunska prestolnica je štela pred vojno okrog 340.000 prebivalcev.

Srebrni denar na Ogrskem. Zadnje dni je prišlo na Ogrskem zopet vse polno srebrnega denarja v promet. Ta denar so imeli kmetski ljudje, a ker je na njem podoba rajnega cesarja in so vsled cesarjeve smrti mislili, da bo denar ob veljavo, so ga hitro spravili v promet.

Rumunsko žito. Dunajski listi poročajo: Računati je, da so naše in nemške čete vplenile na Vlaškem tudi ogromne množine

Naši pionirji pri grajenju za tirolsko fronto.

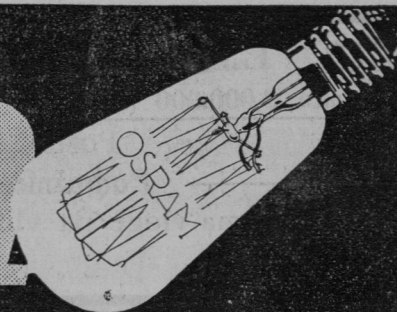
Naši fantje na odpočitku v tirolskih gorah.

žita. Vlaška ravnina je najrodovitnejši del Rumunije. Informirani krogi smatrajo, da se je pri izbruhu vojne nahajalo v sedaj zasedeni vlaški ravnini najmanj 12 do 14 milijonov metrskih stotov pšenice, 2 do 3 milijona ječmena in ravnolotiko ovsa. Nadalje je tam okrog 12 milijonov stotov koruze. Smatrati je, da Romuni niso imeli časa, spraviti mnogo stran in četudi so morda nekaj teh ogromnih zalog uničili, preostane še vedno velika množina žita, ki bo prišla prav centralnim državam.

Uradnice za Srbijo. V zasedenih krajih Srbije namešča vojno generalno guvernerstvo uradnice. Prednost imajo udove in sirote vojnih oseb (častnikov in moštva), potem udove, sirote in hčere uradnikov ter končno vse nekaznovane ženske. Zahteva se znanje pisanja na stroju ter nemškega jezika. Pogoji: dnevščina 6 — 8 K, brezplačno stanovanje, luč in kurivo. Vsaka uradnica more dobivati živila v voj. oskrboval. skladišču na karte ali hrano iz častniške menaže za K 3.90 na dan. — Prošnje s spričevali je pošiljati na c. in kr. posredovalni urad za nameščanje uradnikov v Belem gradu.

V. vojno posojilo. Pri Ljubljanski kreditni banki so med drugimi podpisali V. vojno posojilo sledeči sabskribenti: Hranilnica in posojilnica, Št. Jernej kron 44.700.—, Mestna hranilnica v Idriji kron 35.000.—, g. J. Bonač sin, Ljubljana kron 10.000.—, g. Fini Pollak, Tržič K 10.000.—, g. Franjo Žagar, Markovec 10.000.—, g. Josip Globočnik, Železniki K 8.000.—, g. Fran Dolenc, Stara Loka K 6.000.—, g. Josip Virant, Velike Lašče K 5.000.—, ga. Matilda Achazhich, Tržič K 5.000.—, g. Ladislav Pečanka, nadravnatelj Ljubljanske kreditne banke K 4.300.—, ga. Marija Perko, Bevke pri Vrhniki K 1.500.—, g. Alojzij Poljanec, c. kr. major, Ljubljana K 3.000.—, g. Ludovik Kneifel, c. kr. polkovnik, Ljubljana kron 2.500.—, gospa Marija Malavašič, Vrhnika K 2.000.—, g. Ivan Pangerc, Selo pri Bledu K 2.000.—, g. Franc Kocjan, Sežana, koldvor K 2.000.—, g. Martin Zajc, Vel. Račna K 1.000.—, g. Anton Globočnik, Železniki K 4.000.—, g. Josip Dobida, c. kr. dvorni svetnik, Ljubljana K 1.000.—, g. Fran Zajc, Vel. Račna K 1.000.—, g. Vincenc Jan jun., Gorje pri Bledu K 1.000.—, g. Rajko Perušek, c. kr. profesor v p., Dunaj K 1.000.—, Zadruga krojače v, Ljubljana K 500.—, gosp.

Osram

dr. Jernej Demšar, Ljubljana K 500.—, g. Ivan Klobovs, c. in kr. vojni superior, Ljubljana K 1.000.—, g. Fran Peterle, Krmelj K 600.—, Akad. teh. društvo »Triglav«, Gradec K 100.—, g. Fran Terček, Bevke pri Vrhniki K 2.000.—. Do incl. 7. t. m. je pri Ljubljanski kreditni banki, kot oficijelnem subskripcijskem mestu subskribiralo 105 strank K 6.125.900.—, V. vojnega posojila. Dovoljujemo si ponovno opozoriti p. t. subskribente, da konča vpisovalni rok 16. decembra t. l. — Potrebne tiskovine so pri blagajnah Ljubljanske kreditne banke vsakomur na razpolago.

Cesarjev doprnsni kip iz gline ki ga je izdelal nadarjeni slovenski kipar Sajovic na fronti v štirih dneh.

Kdor ima slabe zobe, ga pogosto muči zobobol. Bila bi lahkomišelnost, če bi kdo, kadar je zdrav, ne mislil na te silne bolečine in se jim ne izkušal izogniti. Svetujemo torej našim čitateljem bolečine lajšajoči rastlinski esenčni fluid z znamko »Elsa-fluid«. Ta ne olajša pri nenadno nastalem zobobolu le takoj bolečin, marveč tudi zabrani, da bi se bolečine povrnila, ako se zobje vsak dan z njim snažijo. Njegov razkužujoči učinek in prijeten duh odstrani tudi neprijeten duh iz ust. Predvojne cene 12 steklenic tega tudi druge bolečine lajšajočega domačega sredstva pošilja na vse kraje franko za samo 6 K, lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 280 (Hrvatska). Kdor ima slabe zobe navadno tudi slabo prebava, ker ne more dovolj prežvečiti. Pri motenju prebave naj se vzamejo nalahno odvajajoče Fellerjeve rabarbarjeve kroglice z znamko »Elsa-kroglice«. 6 škatlic stane 4 K 40 h franko in priporočamo, da se naroče obenem z »Elsa-fluidom«, da je to zdravniško priporočeno sredstvo vedno pri hiši. Kdor hoče na izprehodih, potovanjih in na prostem imeti takoj učinkujoče sredstvo pri roki, temu priporočamo stekleničico Fellerjevega Elsa-Fluida. To stori dobro. (v)

:: Podpisujte V. vojno posojilo! ::

Maček & Komp.,
 Franca Jožefa cesta šte. 3
LJUBLJANA.

ZALOGA IZGOTOVLJENIH
 OBLEK, ZA GOSPODE
 DEČKE IN OTROKE.

NAROČILA TUDI PO MERI.
 SOLIDNA POSTREŽBA.

ZALOŽNIK C. KR. PRIVIL. JUŽNE
 ŽELEZNICE.

Zlato in srebro obdrži tudi med vojno in po vojni svojo vrednost. Varno je torej naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verišico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastoj in poštine prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

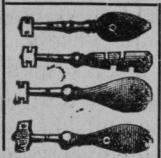
100 lit. zdrave domače pijače

osvežuje in gasi žejo. Vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: ananas, jabolka, grenadine, maline, muškate hruške, pomaranče, dišča perla, višnje. Ne ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja.

Tvarina z natančnim predpisom stane K 10.— franko po povzetju. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživilja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU — št. 645, Moravsko. —

Diamanti za rezanje stekla

za steklarje in domačo rabo.

Št. 1 za steklo v oknih K 3-50.
 „ 2 za navadno močno steklo K 5-30.
 „ 3 za vse vrste bruš. stekla K 8-10.
 „ 4 za močno brušeno steklo, neobdelano, in za zrcala K 11-70. Povzetje 55 vinarjev več.

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU — št. 645, Moravsko. —

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno pobarva. 1 steklenica s poštino vred stane K 2-70.

Rydyol je roznata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštino vred K 2-45. Povzetje 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU — št. 645, Moravsko. —

500 kron v zlato

če ne odstrani krema Grolich z zraven spadajočim milom vse solnčne pege, maroge, solnčne opekline, ogrce, obrazno rdečico itd. in ne ohrani kože mladostno sveže in nežne. Cena K 5-75 s poštino vred. 3 porcije stanejo K 16.—, 6 porcij K 30-70. Vse brez kakih nadaljnjih stroškov. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v Brnu — št. 645, Moravsko. —

KMETSKA POSOJILNICA

R. Z. Z. N. Z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog: dvajset milijonov. Popolnoma varno

4 1/2 %

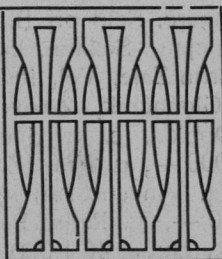
LJUBLJANSKE OKOLICE

V LJUBLJANI.

brez vsakršnega odbitka

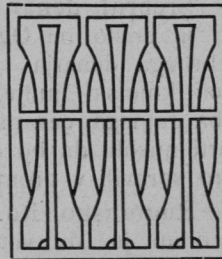
naložen denar. Rezervni zaklad: nad 900.000.

ZADRUŽNA TISKARNA KRŠKO ob Savi

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejše uredbe izvršuje naročila najokusneje, ceno in v najkrajšem času.

Naročila sprejema vodstvo Zadružne tiskarne v Krškem in upravništvo Tedenskih Slik v Ljubljani, Frančiškanska ulica 10. I. :::

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

: Delniška glavica 8.000.000 kron. :

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1.000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnjeje.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Važna vprašanja!

Kako ozdravi bolnik od tisočih muk slabega živčevja in slabokrvnosti? Kako se temeljito odpravi in oblaži onemoglost, brezmočnost, medlost, nervozno razburjenje, razdražljivost, nevolja, življenska nevolja, pozabljenost, potrtost, bojazen, vrtoglavost, bolečine v glavi in v udih, nervozno utripanje srca, srčne bolečine, nervozno obolenje želodca, črev in mehurja, brezspanje, hude sanje, nervozne bolečine. Kako se je mogoče ubraniti prazgodnji oslabelosti in shujšanju?

Storite, kar vam svetuje mnogo izkušen zdravnik ter čitajte njegovo svetovno znano knjižico. Naslov knjigi je:

„Kako postanem zdrav in jak?“

Brezplačno in poštne prosto pošlje to knjigo ter poskušajo priznati nedosegljivega hranivega sredstva za živce „Nutrigen“ vsakemu na zahtevo centrala Nutrigen - podjetja, Budimpešta VII, Kertész-utca 50/105.

Kdor hoče svojem na bojišču s posebnim **praktičnim darom** storiti veliko veselje, naj naroči mojo poceni **garnituro za bojišče** obstoječo iz sledečih, za vsakega vojaka nepogrešljivih reči:

- 1 zapestna ura s kazalom iz radija, se ponoči sveti, dobro Anker - kolesje, s 3 letnim jamstvom,
- 1 vojaška žepna svetilka z baterijo, električna luč v žepu,
- 1 samobrivni aparat, elegantno izdelan, s katerim se lahko dobro in hitro brije,
- 1 žepni vžigalnik za bojišče, ki da takoj ogenj ob vetru in dežju, ne potrebuje bencina,
- 1 patentiran napolnjen peresnik, piše vijoličasto, brez tinte, brez svinčnika, samo da se pomoči z vodo,
- 1 vojaški žepni nož iz Solingerjevega jekla z dvema rezaloma in 1 čepovlakom,
- 1 vojna denarnica s tremi predalčki in trdnim zaklepom.

Te reči, posamezno nakupljene, bi stale 35 kron, le zavoljo velike zaloge prodajam to popolno garnituro, vse navedene reči skupaj samo za

20 kron

po povzetju (po vojni pošti denar vnaprej).

Jak. König, Dunaj, III/224, Löwengas. 37a.

Kašelj — bolna pljuča!

„Certosan“ to izvrstno dišeče, od mnogo zdravnikov in bolnikov po vsem svetu hvaljeno, od profesorja dr. Ceele izdelano sredstvo za hranjenje pljuč ozdravi temeljito in hitro kašelj, težkoče pri dihanju, hripavost, zasluženje, — razkuži pljučna vlakna, vapneni obstoječe tuberkelne bacile. S tem se ozdravi katar pljučnih vršičkov, odstranijo se razjedajoči znaki jetike (mrzlica, nočno potenje, oslabiljenje, kašelj i. t. d.) odpravi se mučno trpljenje, pljučna bolezen se pripravi na pot boljšanja. — „Certosan“ povzroči tudi raztočo pezo in ojačenje živčevja, je priporočljivo tedaj tudi pri redilni kuri. — Cena veliki originalni steklenici: 6 kron. Dobi se v lekarnah. Ako ne naročite si pri glavni zalogi: lekarna Jožef v. Török, Budimpešta VI, Király-utca 12/105.

Darujte za „Rdeči križ!“

Starine (staro pohištvo, posodo, obleko, slike i. t. d.) in umetno zobovje kupuje in prodaja **A. DERGANČ, brivec in starinar,** v Ljubljani, Frančiškanska ulica števil. 10.

Po vsaki fotografiji napravimo umetniško dovršene

POVEČANE SLIKE

v vsaki velikosti.

Povečane slike 42×53 cm stanejo samo 24 K.

Naročila sprejema upravništvo Tedenskih Slik v Ljubljani.

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Specijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

IVAN JAX IN SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17.

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen pouk v vezenju - Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

Prazne vreče

kupuje vedno in vsaki množini ter plačuje najdražje trgovska firma:

J. Kušlan v Kranju, Gorenjsko (Kranjsko).

Istotam se kupujejo po najviš. dnevnih cenah

suhe gobe.

Poslano.

G. pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.

Moja soproga je zadnjega sinčka s Sladinom „sladni čaj“ zredila. Fant je poldrugo leto star, čvrst in močan in ni bil še sploh nič bolan. Pri prejšnjih treh otrocih je rabila razne redilne moke, s kojimi ni niti približnjega uspeha imela. Sladin priporočam vsem staršem.

Špoštovanjem

Makso Kovač, c. kr. voj. uradnik.

V Pulju, 23. marca 1914.

Zima se oglašja!

Dovoljemo si slavno občinstvo opozoriti na:

Specijalni oddelek za pletenine, trikotažo in perilo:

Za dame!

Vrhne pletene jopice in dušogrelci z rokavi kakor tudi brez rokavov.

Športne čepice iz volne in svile. Spodnja krila, iz volne, crepe de sante, svile, listra, klotja, batista i. t. d.

Kombinaže, srajce, jopice in drugo perilo, pleteno iz volne, bombaža in šifona.

Predpasniki pisani, beli in črni v vseh modernih krojih.

Stezniki v različnih kakovostih od najcenejših do najboljših.

Nogavice črne in v modnih barvah, volnene, svilene, flor itd.

Gamaše iz sukna, pletene in triko.

Rokavice glacé, pletene in triko.

Žepni robci iz platna, šifona in batista.

Za gospode!

Srajce likane iz šifona in cefirja v najboljših kakovostih.

Srajce za šport v vseh modernih oblikah, iz cefirja in mako.

Nočne srajce v različnih oblikah.

Normalno perilo kakor: srajce, jopice, hlače iz volne in bombaža.

Tetra perilo, zdrav. priporočeno.

Nogavice volnene, mako in bombažaste v različnih modnih barvah.

Ovratniki in manšete, najboljši izdelek.

Kravate, naramnice itd. v veliki izbiri.

Rokavice glacé, pletene in triko.

Žepni robci v vseh kakovostih.

Dokolenice, gamaše, rokavice in druge v to stroko spadajoče potrebščine za zimski šport in turiste.

Za dečke in deklice!

Športne jopice za deklice.

Sviterji za dečke v vseh kakovostih in velikostih.

Športne čepice v različnih oblikah in barvah.

Gamaše v vseh velikostih.

Nogavice od najcenejših do najfinerje vrste, za vse starosti, iz volne, bombaža in flora.

Biserni triko in normalno perilo kakor: hlačke, jopice kombinaže (žabe) v vsakovrstnih kakovostih in velikostih.

Tetra perilo za dojenčke, higijenično priznано kot najboljši.

Predpasniki za deklice iz perilnega in belega blaga, kakor tudi za male dečke iz močnega moleskina

Največja in najpopolnejša izbira v tej stroki.

Posebno priporočamo različno vojaško perilo iz čiste volne in velblodje dlake, dalje galoše ameriškega in švedskega proizvoda v vseh velikostih, veliko zalogo dežnih plaščev od najcenejših do najfinerjih, in najmodernejše bluze iz svile, baržuna in volne.

LJUBLJANA A. & E. SKABERNE LJUBLJANA
Mestni trg 10. specijalna trgovina za pletenine, trikotažo in perilo. Mestni trg 10.

Na debelo in drobno!

Na debelo in drobno!

Specialni oddelek platna

v trgovini

A. Šarc

 lastnica Jadviga Šarc

Ljubljana, Selenburgova ulica 5

nudi še priložnost za dobri in ceni nakup:

rjuh
brisaik
prtov
prtičev
brisaik

odejnih rjuh
blazin
pernatih blazin
pernic
žepnih rut

ŠVICARSKA VEZENINA.
Za vojake zimsko perilo.

Mazilo za lase

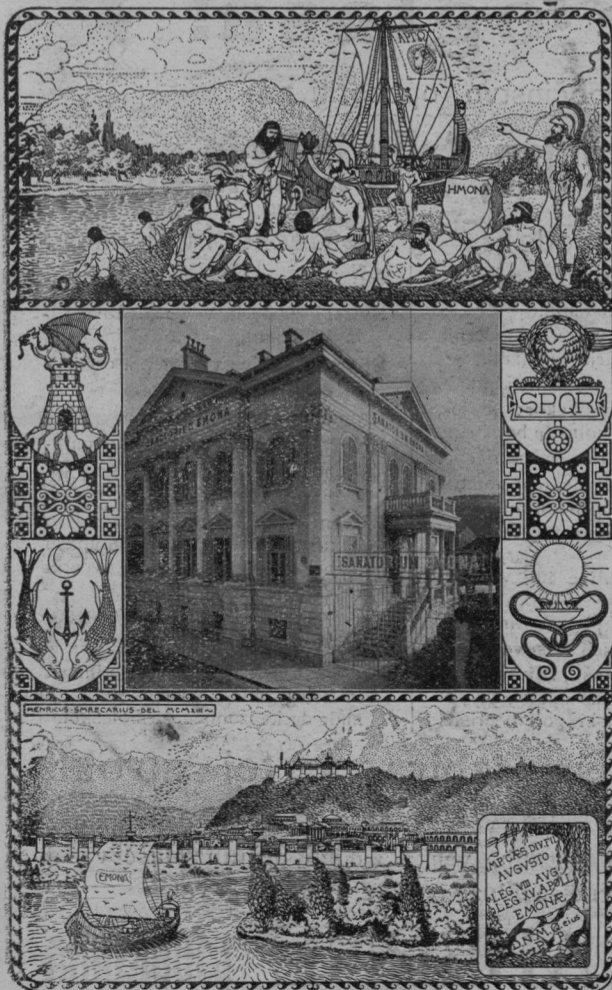
varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spodnji
Siški št. 222 pri Ljubljani.
Dobi se v Kolodvorski ul. 200
ali pa v trafiki pri farni cerkvi.
V 3 tednih zrastejo najlepše la-
se. Stekl. po 3 in 4 K. Pošilja se
tudi po pošti. Izborno sredstvo
za rast las.

Za gotovost se jamči.
Zadostuje steklenica.
Spričevala na razpolago.

Priporoča se

umetna knjigoveznica

IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

≡ **mojstrsko delo urarske umetnosti!** ≡

Razpošilja se 'po povzetju. — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, le-
:: potičja, daril i. t. d. v velikem ::

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštnine
:: prosto. ::

Zlato uro zastonj!

Natančneje v krasnem ceniku, ki se
: pošlje zastonj in poštnine prosto. :

Vse ure so natančno preizkušene!

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v **Ljubljani št. 5.**

Nobenežpodružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Najlepša božična darila,

kakor tudi velika izbira

briljantov in vojnih ur

== po najnižjih cenah ==

Izšel je **novi cenik.**

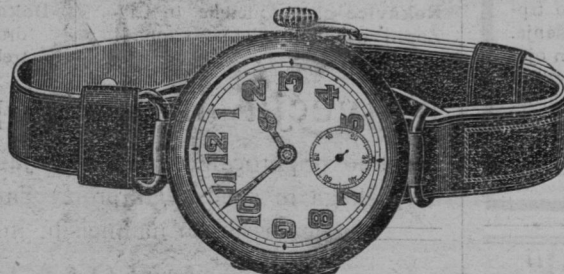
s koledarjem. Tudi po pošti gratis.

Cene v ceniku brez poviška.

Za obilni obisk vljudno vabi **tvrdka**

≡ **F. ČUDEN** ≡

Prešernova ulica 1 v Ljubljani.

Vojna ura.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za Ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje

Izdajatelj in odgovorni urednik Ivan Koželj.

Tisk Zadrúžne tiskarne v Krškem.